

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Jonstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. XX. Nycticorax. Nachtrab; Vespertilio, Fledermaus. [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Defor.
ptio.

e Arig.
A. 1. 9.
fl. 10.
N. c.

Defor.
ptio.

a. 4.
partib.
nim. c.
bl. 7.
turnal
e. 16.

† Stra.
l. 15.

* Livi.
Hift.c.
* Gom.
Hift.c.

cl. 9.
nithol.

*Descrip.
ptio.*

CAPRIMVLGVIS et si specie a reliquis multum differat, nocturnis tamen ratione uisus ad censemetur. Graecis διγοθήλης παρός τοῖς διγοῖς τεθηλακέναι, quod capras fugat, dicitur. Magnitudine est e paulo maior, quam merula, minor, quam cuculus seu, ut Plinius, f grandioris merulae aspectu. Cuius iconem Aldrouandus exhibet, erat cuculo ita similis, ut, nisi in usitata pedum crurumque exilitas et breuitas cum diuersa constructione obstitisset, is idem esse crederetur. *Caput* habebat uertice longo et compresso. *Oculos* grandes, iridem et pupillam nigerrimas. *Rostrum* uix passerino maius, modicum aduncum plumulis tanquam pilis quibusdam superne ad nares et inferne sub mento

ornatum etc. Quam Gesnerus exhibet, rostrum habebat aduncum et tibias plumis obuestitas.

Degit in montibus circa mare in primis in Creta propter uiciniam stabulorum, quibus caprae includuntur. Intrant h namque isti fures nocturni pastorum stabula caprarumque uberibus aduolant propter suum lactis, qua iniuria uerbo emoritur, caprae, quas ita muliere, caecitate percutiuntur. Adeo terribilem clamorem habent, ut etiam audientibus pauorem incutiant. Duo aut tria cum plurima oua pariuntur. De uisu ita Aristoteles: ἐσὶ δὲ οὐνωπὸς τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς βλέπεται. Parum acute interdiu uidet, sed noctu perspicax est.

TITVLVS VIII.

De Carniuoris Mediae Naturae.

CAPVT PRIMVM.

De Vespertilione.

*Descrip.
ptio.*

Vespertilo LXX. νυκτερίς, Hesychio et Phauorino φάλαιη, Philo νυκταλαύψ et φιλέσπερος, Victorino auis forex, Vallae semimus, Platonis in aenigmate auis non auis dicitur. Τοῖς πτηνοῖς καὶ πεζοῖς ἐπαμφοτερίζου καὶ διὰ τέτο ἀμφοτέρων τε καὶ ἑδετέρων μετέβαλε χειν bene scripsit a Philosophus, male b Macrobius, quatuor pedibus ingredi et inter quadrupedes referendum, ut inferius patebit. Color nonnullis fuluus, aliis niger, subalbus, cinereus. *Magnitudo* diuersa. Maiores † in urbe Asyriæ Bor-sippa, quam alibi, in nouo orbe columbas adaequant, in Brasilia * monedula, circa Vrabam * turtures, in Orientali India, si Pompilio Azalio credendum, tanti, ut illas transentes alarum uerbere prosternant, multos etiam occidunt. *Caput* quibusdam murinum est, caninum aliis. *Rostrum* a caeteris auibus diuersum. *Nares* uituli instar. Dentes XXXIV, in mandibula inferiore octodecim, sedecim in superiore Bellonius obseruauit, uiginti quatuor in singulis mandibulis duodenos eosque feratios, teretes et longiusculos c Al-

drouandus utrinque in superiore mandibula senos, in inferiore septenos, quorum anteriores caeteris longiores, omnes ualde albi, Clusius. *Maxillas* intus et foris pilus oblongus, niger obuestit. *Auriculas* interdum binas, quaternas interdum habet, similitudo eis asininarum et superiores quadruplo sunt inferioribus maiores. *Mamillæ* soli uolucrum datae sunt, lacte sola nutrit ubera d d Plin. L. 10 admouens. *Alas*, quae † pellitae, ex angues quidam dixerunt. Ab armis incipiunt et per latera per axillas continuo ductu ad crura usque feruntur eaque circumambiant. Quatuor hæ flexus, plicas seu articulationes habent, quibus alas inter uolandum dilatant et contrahunt, medius superiorum, (cubitos Albertus nominat) quique in plures alios deorsum flexus diuariuntur. *Digituli* singuli unguiculis hamatis instructi, quibus parietibus se adfigunt, adnectuntur. In supremis alis rudimenta quaedam brachiorum neruosa adparent, quae in uncum desinunt. *Pedes* illi bini in quinos digitos dissecti et unguiculis

G